

i Gang med den største Glæde. Arbejderpartiet har jo Gang paa Gang peget paa Nødvendigheden af, at der blev sat Arbejde i Gang. Det er heller ikke derom, Striden staar, men om, hvorvidt saadant Arbejde skal betales med en Løn, der ligger 25 pCt. under den Løn, som er almindeligt gældende. Paa det Tidspunkt, da den Tanke kom frem, havde Arbejderne lige faaet en Lønreduktion af 18 Ø., der sammen med de 13 Ø., de tidligere havde maattet give Afkald paa, i alt beløb sig til 15 Kr. i Løbet af faa Maaneder, og man vil derfor forstaa, at det i sig selv er en ganske uigennemførlig Tanke, at der skulde kunne ske en yderligere Reduktion af Lønnen. Det kan Arbejderne ikke være tjente med. Arbejderne er paa det rene med, at for saa vidt Priserne daler, maa Lønnen følge med, men Betingelsen er naturligvis, at Priserne først gaar ned. Arbejderne har den Opfattelse, at saadan maa det være, og der er Grænser for, hvad man kan forlange af dem. Saa længe Priserne ikke er gaaet ned — og da de fik de 15 Kr.s Reduktion, var Priserne ikke gaaet ned i Forhold dertil —, vil man ikke kunne forlange, at Arbejderne skal kunne forstaa, at der nu ved visse Arbejder, som sættes i Gang af det offentlige eller af private, skulde ske en yderligere Reduktion af 25 pCt. De kan ikke forstaa, at den Omstændighed, at de har gaaet arbejdsløse i lang Tid, virkelig skulde bevirke, at de yderligere skal straffes med at faa Lønnen sat ned. Det vilde have været heldigere, om det Spørgsmaal ikke var blevet kastet ind i Debatten; saa havde vi ikke haft det at strides om. Der har været henvist til, at man dog i Sverige og i Tyskland f. Eks. har indført Nødhjælpsarbejder til nedsat Betaling. Nu kan man jo ikke uden videre overføre det ene Lands Forhold til det andet. Sverige har sine særlige Forhold, har ikke saa udviklet en Arbejdsløshedsforsikring, som vi har her, har store Skove, som man kan tage fat paa at rydde, fælde Træer i o. s. v., noget tilsvarende har vi ikke. Hvad Tyskland angaar, har jeg skrevet derned om, hvordan Forholdene er, og i Svaret siges der, at det er rigtigt nok, at de ogsaa der har en Bestemmelse om Nødhjælpsarbejder; men vedkommende, der svarer mig, skriver, at Arbejdet betales noget forskelligt, der er en Del Arbejde, og det er det hovedsageligste, der betales efter Tariffen, der er andet Arbejde, der betales under Tariffen, men meget lidt under — han nævner saaledes et Eksempel paa Nødhjælpsarbejde, hvor der betales 4,90 Mark i Timen i Stedet for 5 Mark, altsaa saadant noget som 2 pCt. under Tariffen —, men

saa er der ogsaa andre Steder — Tyskland er jo stort —, hvor man betaler betydeligt under Tarifferne; han føjer dog til, at man har haft Opmærksomheden henvendt derpaa og henvendt sig til Regeringen for at faa en Forandring deri. Regeringen har taget Hensyn til de Klager, der er kommet over dette Forhold, og Brevskriveren er paa det rene med, at der i Løbet af nogle faa Uger vil komme til at foreligge en Lov, som forlanger, at Arbejdet ogsaa ved Nødhjælpsarbejder skal betales tariffmæssigt. Af disse Grunde og mange andre Grunde — der er jo talt og skrevet meget om dette Nødhjælpsarbejde, maaske alt for meget — mener jeg altsaa, at det ikke kan nytte at tænke paa, hvis Arbejdet skal sættes i Gang, at det skal kunne ske til en reduceret Løn.

Men iøvrigt, naar man ser paa den Betynkning, som er afgivet af den Kommission, som har beskæftiget sig med Nødhjælpsarbejder, og undersøger, hvilke Arbejder der er opført af de forskellige Kommuner, saa viser det sig, at det allermeste af dette Arbejde slet ikke er Arbejde, som kan komme ind under Begrebet Nødhjælpsarbejde, men at det er Arbejde, som har været planlagt for største Delens Vedkommende i lang Tid, og som dog skulde have været udført. Københavns Kommune har f. Eks. opført en Del Arbejder paa det udsendte Skema, men Skemaet oplyste kun, at Arbejdet under en eller anden Form kunde regnes udført 25 pCt. billigere, end Arbejdslønnen ellers var. Dette var vildledende, idet man ikke vidste, om det var Staten, der vilde yde dette Bidrag, og man opførte saa det Arbejde, man havde, paa disse Skemaer; men for Københavns Kommunes Vedkommende ved jeg, at det Arbejde, der er opført — og det er slet ikke saa helt lidt —, aldeles ikke kommer ind under Begrebet Nødhjælpsarbejder. Der er 18 Kommuner, som har svaret, at det Arbejde, de havde opført paa Skemaet, ønskede de ikke udført for nedsat Betaling. Skal vi altsaa først til at undersøge, hvad det egentlig er for Arbejder, som kan udføres som Nødhjælpsarbejder, saa bliver der vist ikke meget tilbage at udføre, og derfor var det dog maaske bedre, om man fra Flertallets Side lod Kravet om nedsat Betaling fare. Hvis man lod dette Krav fare, tror jeg, vi vilde være i Stand til hurtigere at komme i Gang med Arbejdet, og det er jo dog til syvende og sidst det, det kommer an paa.

Ja, der kunde ellers siges meget endnu, men den ærede Ordfører for den socialdemokratiske Gruppe har allerede gennemgaaet de forskellige andre Bestemmelser i Forslaget,